

19/10/20 THỨ HAI TUẦN 29 TN

Th. Gio-an Brê-bôp, linh mục

Lc 12,13-21

12:13 Có người trong đám đông nói với Đức Giêsu rằng: "Thưa Thầy, xin Thầy bảo anh tôi chia phần gia tài cho tôi".

12:14 Người đáp: "Này anh, ai đã đặt tôi làm người xử kiện hay người chia gia tài cho các anh?"

12:15 Và Người nói với họ: "Anh em phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, vì không phải hễ ai được dư giả, thì mạng sống người ấy nhờ của cải mà được bảo đảm đâu".

12:16 Sau đó Người nói với họ dụ ngôn này: "Có một nhà phú hộ kia, ruộng nương sinh nhiều hoa lợi,

12:17 mới nghĩ bụng rằng: "Mình phải làm gì đây? Vì còn chỗ đâu mà tích trữ hoa màu!"

12:18 Rồi ông ta tự bảo: "Mình sẽ làm thế này: phá những cái kho kia đi, xây những cái lớn hơn, rồi tích trữ tất cả thóc lúa và của cải mình vào đó.

12:19 Lúc ấy ta sẽ nhủ lòng: hồn ta hỡi, mình bây giờ ê hê của cải, dư xài nhiều năm. Thôi, cứ nghỉ ngơi, cứ ăn uống vui chơi cho đã!"

12:20 Nhưng Thiên Chúa bảo ông ta: "Đồ ngốc ! Nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng người, thì những gì người sắm sẵn đó sẽ về tay ai?"

12:21 Ấy kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa, thì số phận cũng như thế đó".

LÀM GIÀU

"Ấy kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa, thì số phận cũng như thế đó." (Lc 12,21)

Suy niệm: Dụ ngôn cho phép ta hiểu có hai loại giàu: giàu trước mặt người đời và giàu trước mặt Thiên Chúa. Vị đại gia làm kinh tế giỏi nhưng bị chê là 'đồ ngốc' bởi vì ông ngộ nhận về ý nghĩa của đời sống và của cải. Ông coi việc làm ra và tận hưởng của cải vật chất như là cứu cánh đời sống mình trong khi những thứ đó 'nay còn mai mất', chỉ có giá trị tạm bợ, không thể bảo đảm hạnh phúc lâu bền cho cuộc sống. Khi tích trữ thóc lúa vào kho满满的, đồng thời ông đã nhốt chính mình trong kho ích kỷ hưởng thụ vật chất đời này để rồi khi phải trước mặt Thiên Chúa, ông trở thành người 'trắng tay'. Trong khi đó, có những người như bà góa nghèo trong Phúc Âm, ít tiền ít của, nhưng biết chia sẻ, yêu thương. Họ là những người giàu trước mặt Thiên Chúa.

Mời Ban: Ki-tô hữu nhận định rằng: "giá trị con người hệ tại ở 'cái mình là' hơn ở 'cái mình có'" (ĐGH Phao-lô VI), do đó, họ biết định vị chính xác giá trị của tiền bạc của cải. Họ làm việc để mưu sinh cho mình và cho gia đình, đồng thời cũng biết giúp đỡ người thiếu thốn, kẻ bần cùng chứ không chỉ lo thu tích cho mình. Họ cũng dành thì giờ cho việc tông đồ, việc xã hội, văn hóa. Những hoạt động đó mở rộng tầm nhìn ra thế giới bên ngoài, làm cho đời sống phong phú hơn, ý nghĩa hơn.

Sống Lời Chúa: Để làm giàu trước mặt Thiên Chúa, tôi quan tâm chia sẻ tình yêu thương, niềm vui; tôi khích lệ, an ủi anh em sầu khổ. Tôi quý trọng người nghèo vì sự hy sinh, can đảm của họ.

Cầu nguyện: Đọc kinh *"Thương người có mười bốn mối"*.